

Η εορτή του αγίου Νεομάρτυρος Δημητρίου στην Τρίπολη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαντινείας και Κυνουρίας

Πανηγυρικά τελέσθηκε ή μνήμη τοῦ ἁγίου Νεομάρτυρος Δημητρίου τό Σαββατοκύριακο 13η καί 14η Ἀπριλίου 2019, στόν πανηγυρίζοντα ἱερό Ναό του στήν Τρίπολη.

Τό Σάββατο τελέσθηκε Πανηγυρικός Ἑσπερινός καί τήν Κυριακή Θεία Λειτουργία, κατά τή διάρκεια τῶν ὁποίων τέθηκε πρὸς προσκύνησιν ή Χαριτόβρυτος ἁγία Κάρα τοῦ Μάρτυρος.

Σημειώνουμε δέ, ὅτι τήν 22αν Μαΐου ἐκάστου ἔτους, συνεορτάζεται ή μνήμη τῶν

αύλου, καί εἶναι ἡ ξεχωριστή ἡμέρα, πού
μας Μητρόπολη.

Βίος αγίου Νεομάρτυρος Δημητρίου

Ὁ Νεομάρτυς Δημήτριος γεννήθηκε στήν Λιγούδιστα, σημερινή Χώρα τῆς Τριφυλίας, περί τό 1779. Νωρίς ἔχασε τήν μητέρα του καί ἔζησε μέ τόν μικρότερο ἀδελφό του τήν ὀρφάνια, ἀλλά καί τήν σκληρότητα τῆς δεύτερης συζύγου τοῦ πατέρα του. Ἔτσι ἀναγκάστηκε νά φύγει ἀπό τό χωριό του καί νά πάει στήν Τρίπολη γιά νά ἐργαστεῖ καί νά ζήσει. Ἐκεῖ ἔμπλεξε μέ μιά τουρκοπαρέα, πού τόν ξελόγιασε καί τοῦ βρῆκε ἐργασία μέν, ἀλλά ἔχασε τόν θησαυρό τῆς ψυχῆς του, ἀφοῦ ἀλλαξοπίστησε, ἔγινε μουσουλμάνος καί ὀνομάστηκε Μεχμέτ.

Ἀργότερα κατενόησε τό βαρύ του σφάλμα καί ἔφυγε ἀπό τήν Τρίπολη γιά νά φτάσει στήν Σμύρνη, ὅπου ἐργαζόταν μετανοημένος καί σκεπτόμενος πώς θά

ξεπλύνει τή μεγάλη ντροπή. Πέρασε από τή Σμύρνη στίς Κυδωνίες καί από ἐκεῖ στή Χίο, ὅπου συνάντησε τόν ἅγιο Μακάριο, Ἐπίσκοπο Κορίνθου, ὁ ὁποῖος ἡσύχαζε ἐκεῖ. Στόν ἅγιο Μακάριο ἐξομολογήθηκε καί ἐκεῖ πήρε τή μεγάλη ἀπόφαση, νά ἐπιστρέψει στήν Τρίπολη, ὅπου εἶχε ἀρνηθεῖ τόν ἀληθινό Θεό, καί νά ὁμολογήσει ὅτι εἶναι πάλι Χριστιανός Ὁρθόδοξος, ὅτι εἶναι ὁ Δημήτριος. Ἔτσι καί ἔγινε. Ἀφοῦ ἔφτασε στήν Τρίπολη, περνώντας ἀπό τό σεβάσμιο Μοναστήρι τῆς Παναγίας τῆς Γοργοεπηκόου, ὅπου διανυκτέρευσε, καί ἀπό τό Μερκοβούνι, ὅπου ξεκουράστηκε κάτω ἀπό ἕνα βαθύσκιο δέντρο (σήμερα στό τόπο αὐτό ὑπάρχει μεγαλοπρεπῆς Ἱερός Ναός ἐπ' ὀνόματι τοῦ Νεομάρτυρος καί εἶναι ὁ Ἐνοριακός Ναός τοῦ Μερκοβουνίου), καί ἀπό τόν Ἅγιο Νικόλαο τῶν Στρατώνων (Ἐκκλησιάκι κοντά στό στρατόπεδο τῆς Τριπόλεως), συνήντησε τόν Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο τῆς Τριπόλεως, Ἱερέα Ἀντώνιο, ἐφημέριο τοῦ τότε Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τῆς Τριπόλεως, στόν ὁποῖο ἐκμυστηρεύτηκε τή μεγάλη του ἀπόφαση. Μετά ἀπό λίγες ἡμέρες, τήν Τρίτη της ἐβδομάδος τοῦ Θωμᾶ, 14 Ἀπριλίου τοῦ 1803, ὁμολόγησε μέ θάρρος καί παρρησία μεγάλη τήν πίστη του στόν ἀληθινό Θεό καί ἀξιώθηκε μαρτυρικοῦ στεφάνου, τήν κεφαλὴν ἀποτμηθεῖς ὑπὸ τοῦ ἀπίστου τυράννου, πλησίον τῆς σιταγοῤῥας τῆς Τριπόλεως, στόν τόπο ὅπου εὐρίσκεται σήμερα Ἱερός Ναός, τιμώμενος στή μνήμη του.

Τόν βίο του ἔγραψε ὁ Νικηφόρος ὁ Χῖος, μαθητής τοῦ ἁγίου Μακαρίου καί ὁ Ἰωσήφ Νικολάου Καρώνης, τότε διάκονος τοῦ Δεσπότη τῆς Τριπολιτσᾶς καί μετέπειτα Ἐπίσκοπος Ἀνδρούσης, ὁ ὁποῖος συνέθεσε καί τήν ἀσματική Ἀκολουθία πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου, εὐθύς μετὰ τό μαρτύριό του.

Ὁ Διάκονος Ἰωσήφ, παρηκολούθησε τήν πορεία πρὸς τό μαρτύριο τοῦ Νεομάρτυρος ἁγίου Δημητρίου καί διασώζει μέσα ἀπὸ τοὺς ὕμνους καί τό συναξάρι συγκλονιστικά στοιχεῖα.

Ἐνῶ ὁ Μάρτυς ὁδηγεῖτο στό μαρτύριο, οἱ Τριπολιτσιῶτες, ἀψηφώντας τόν φόβο, ἔτρεχαν κοντά του, μέ ἀναμμένα κεριὰ καί λιβανιστήρια, μέσα στὰ ὁποῖα ἔκαιαν θυμίαμα, καί τόν παρακαλοῦσαν νά δέεται γι' αὐτοὺς ὅταν θά βρεθεῖ στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Μετά τήν ἀποτομή της τιμίας Κεφαλῆς του, ὁ Διάκονος Ἰωσήφ ἔβαψε τό μαντήλι του στό αἷμα τοῦ Μάρτυρος καί μέ αὐτό ἐσταύρωσε τό ἐτοιμοθάνατο παιδί τοῦ ἀδελφοῦ του, τό ὁποῖο ἀμέσως ἐθεραπεύθη. Πρόκειται γιὰ τό πρῶτο θαῦμα, τό ὁποῖο ἐπετελέσθη διὰ τῶν πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου καί μετὰ τό ὁποῖο πολλά ἄλλα ἐπηκολούθησαν, κυρίως θεραπείες δαιμονιζομένων. Πολλοί ἐξ αὐτῶν φώναζαν: «Μᾶς ἔκαψε ὁ κοψοκέφαλος», ἐννοώντας τόν ἀποτμηθέντα τήν κεφαλὴν τρισμακάριον Δημήτριον. Τό Λεῖψανό του, ἀκέφαλο, τό πέταξαν οἱ Τοῦρκοι μετὰ τρεῖς ἡμέρες, ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη τῆς πόλεως, ἀπ' ὅπου τό πήραν εὐλαβικά τὰ ἅγια

χέρια τῶν Μοναχῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῶν Βαρσῶν καί τό μετέφεραν στό Μοναστήρι, ὅπου τό ἐνεταφίασαν μέ τίς μαρτυρικές τιμές ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. (Ὁτάφος του δεικνύεται μέχρι σήμερα, δεξιά τῶν εἰσερχομένων στό Καθολικό τῆς Μονῆς).

Ἡ ἁγία Κάρα του, ἐτάφη ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου Τριπόλεως, πίσω ἀπό τήν Ἁγία Τράπεζα, ἀπό τόν Ἱερέα – Οἰκονόμο π. Ἀντώνιο. Ἐκ τοῦ τόπου ὅπου ἐτάφη ἡ ἁγία Κάρα ἀνέβλυσε μύρο. Σήμερα ἡ ἁγία Κάρα εὐρίσκεται στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως, σέ ἀργυρά Λειψανοθήκη, τοποθετημένη σέ καλλιμάρμαρο Προσκυνητάρι.

Τά ὑπόλοιπα Λείψανά του τοποθετήθηκαν κατ' ἀρχάς μετά τήν ἀνακομιδή (1909) σέ ξύλινη λειψανοθήκη καί ἀργότερα σέ ἀργυρά, ἡ ὁποία τά τελευταῖα ἔτη, ἐπί τῆς ἡγουμενίας στή Μονή Βαρσῶν τοῦνῶν Μητροπολίτου Πατρῶν κ.κ. ΧΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, ἀντικαταστάθηκε μέ ἄλλη βαρύτιμη ἀργυρά λάρνακα, ἡ ὁποία τοποθετήθηκε σέ ξυλόγλυπτο κουβούκλιο ἐντός τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος Α΄

Τῶν Ἀρκάδων τόν γόνον, καί τῆς Χίου ἀνάστημα καί τό περιώνυμον ὄντως, τῆς Τριπόλεως καύχημα, Δημήτριον τόν νέον οἱ πιστοί γεραίροντες ὡς Μάρτυρα Χριστοῦ, ἀνυμνήσωμεν βοῶντες, τῷ ἐν Ἁγίοις θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν· Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι αὐτόν· δόξα τῷ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' αὐτοῦ πᾶσιν ἰάματα.